

עמ"ת 13853/10/16 - וסאם קחמאן נגד מדינת ישראל מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

26 אוקטובר 2016

עמ"ת 13853-10-16 קחמאן נ' מדינת ישראל

לפני כבוד השופטת נאוה בכור
העורר וסאם קחמאן

נגד
המשיבה מדינת ישראל מדינת ישראל

נוכחים:

ב"כ העורר - עו"ד בן בן יהודה

ב"כ המשיבה - עו"ד אבי שגב

העורר התייצב

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

1. בפניי ערר על החלטתה של כב' השו' כריף מיום 5.10.16 ולפיה שוחרר העורר בתנאים לרבות מעצר בית מלא וערבויות כספיות נוספות.

יצוין כי העורר שוחרר כנ"ל, וכמוהו גם אחיו המצוין כנאשם נוסף בכתב האישום נשוא הבקשה למעצרו עד תום ההליכים, וזאת באותם תנאים.

2. תמצית טענותיו של ב"כ העורר הינה לעניין הראיות לכאורה - באשר מנסה הוא לקבוע הבחנה בין העורר לאחיו, מקום בו העורר אך נכח ברכב בו נהג אחיו, באמצעות הגיעו לזירות ביצוע העבירות כמפורט בכתב האישום נשוא הבקשה הנ"ל, אחיו הוא זה שירד מהרכב, פרץ לכאורה לרכבים, הוא זה שהחזיק בצרור המפתחות בו נתפס השלט האוניברסלי שבאמצעותו בוצעו העבירות המיוחסות להם - ומשכך מבקש הוא להגדיר את אחריותו הפלילית של העורר כמסייע ולא מבצע בצוותא.

לענין עילת מעצר - מבקש ב"כ העורר לקבוע כי אין להרחיב את החלת מסוכנות שצוינה בהחלטת

עמוד 1

בית המשפט העליון בבש"פ 45/10 - על העבירות שיוחסו לעורר, מקום בו העבירות שצוינו בהחלטת ביהמ"ש העליון כנ"ל נגעו בפריצה לבית או גניבת רכב - היכולים להביא למסוכנות ממשית לבטחון הציבור, להבדיל מהעבירות שיוחסו לעורר ולאחיו בכתב האישום.

3. מאידך - מבקש ב"כ המשיבה לדחות את טענות ב"כ העורר תוך שהפנה לנסיבות ביצוע העבירות על ידי שני האחים כמבצעים בצוותא, הפנה לבית המשפט באשר לסריקות מוקדמות שבוצעו על ידי שני האחים טרם ביצוע העבירות, ובאשר לעילת המעצר, ציין את היות העבירות המפורטות בכתב האישום, עבירות מסוג פשע המקימות מסוכנות ברורה, ברוח החלטת ביהמ"ש העליון כנ"ל.

4. נדרשתי לטיעוני הצדדים כמו גם להחלטת כב' השו' כרייף נשוא הערר.

בהחלטתה, מתייחסת כב' השופטת כרייף לעובדה כי העורר ואחיו נתפסו בכף על ידי עוברי אורח, שחזו בהם מבצעים את העבירות, כי נמצא שלט אוניברסלי הפותח את חניון ביתו של אחד המתלוננים, והגם ולא התייחסה באופן קונקרטי לטענת ב"כ העורר באשר להיותו מסייע תחת מבצע בצוותא - מסכים גם ב"כ העורר כי קיימת תשתית ראייתית לכאורית היכולה לבסס גם את חלקו כמבצע בצוותא, ובעניין זה סבורה אני כי בתיק העיקרי יכול הוא להביא ראיות כמיטב חומתו על מנת להטות את הכף לעבר קביעה כי העורר היה מסייע ולא מבצע בצוותא.

נכון למארג הראיות לכאורה שהובא בפני כב' השו' כרייף, וכעולה אף מבמ/1 - אינני סבורה כי יש לקבל את טענת ב"כ העורר בעניין זה.

לעניין עילת מעצר - צודק ב"כ המשיבה כי העבירות המיוחסות לעורר ולאחיו הן עבירות מסוג פשע, ובעניין זה אינני סבורה כי יש לערוך הבחנה ביניהן (פריצה לרכב בכוונה לבצע גניבה או פשע) ובין העבירות שצוינו בבש"פ 45/10 - באשר למסוכנות יכולה להילמד גם מביצוע עבירות של פריצה לרכב, במיוחד בנסיבות שפורטו בכתב האישום נשוא הבקשה למעצרו של העורר ואחיו.

אין מדובר אך בביצוע עבירות רכוש לשמן, אלא כי כהחלטת כב' השו' כרייף - ביצוע עבירות בחוף ים, מקום המועד לפורענות, בשעת צהריים הומה אדם - תוך הצטיידות בשלט אוניברסלי, ביצוע סריקות במקום, בשתי הזדמנויות עוקבות - עלול לסכן את בטחון הציבור.

5. בנסיבות אלה לא מצאתי טעות בהחלטת כב' השו' כרייף ככל שהדבר נוגע לקביעת ראיות לכאורה ועילת המעצר.

6. עם זאת אני סבורה כי נוכח העובדה כי לעורר אין עבר פלילי, ונוכח גילו - ראוי לקבל תסקיר מעצר בעניינו על מנת לבחון אפשרות של קביעת תנאי השחרור שפגיעתם בחרותו פחותה.

אינני סבורה כי בנסיבות שבפניי, כמו גם נסיבותיו של העורר - ראוי לקבוע מעצר בית מלא תוך פגיעה משמעותית בחרותו ובחופש התנועה שלו וזאת ללא קבלת ההתייחסות של שירות המבחן כגורם מקצועי, שיידרש לכלל נסיבותיו של העורר.

7. נוכח כל האמור אני מורה על קבלת תסקיר מעצר בעניינו של העורר שיתקבל עד ליום 21.11.16 שעה 09:30.

8. העורר מוזהר בחובת התייצבותו בדיון הנדחה.

9. מזכירות ביהמ"ש תשלח עותק מפרוטוקול זה לשירות המבחן לצורך עריכת תסקיר המעצר עד לדיון הנדחה.

ניתנה והודעה היום כ"ד תשרי תשע"ז, 26/10/2016 במעמד הנוכחים.

נאוה בכור , שופטת